

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.192/2012/14. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. február hó 20. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

VÉGZÉS:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 5.B.57/2012/20. számú ítéletét *helybenhagyja*.

A vádlott által 2012. július 6. napjától a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárás során felmerült 3.440 (Háromezer-négyszáznegyven) forint bűnügyi költséget a vádlott viseli.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Törvényszék a 2012. március 29. napján kihirdetett 5.B.57/2012/20. számú ítéletével a vádlottat emberölés bűntettének kísérlete (Btk.166.§.(1) bekezdés) miatt mint többszörös visszaesőt 7 év fegyházbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Megszüntette a Pesti Központi Kerületi Bíróság 21.B.26.696/2009/2. számú ítéletével kapcsolatban engedélyezett feltételes szabadságot.

Kimondta, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Rendelkezett ítéletében az egyéb járulékos kérdésekről is, így az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.593/2012. számú átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával járt el, valamennyi bizonyítékot értékelési körébe vont, azokat logikusan értékelve állapította meg a tényállást. Indokolási kötelezettségének is eleget tett.

A megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és törvényesnek tartotta a cselekmény minősítését is.

E körben az elsőfokú bíróság mind az alanyi, mind a tárgyi oldalon szereplő tényezők gondos és logikus elemzésével mutatott rá, hogy miért állapítható meg az emberölés büntettének kísérlete. Helytállóan fejtette ki, hogy a vádlottat nem egyenes ölési szándék vezette, de a használt eszköz jellegére, a támadott testtájékra, a támadás intenzitására, de a vádlottnak a cselekményt követően tanúsított magatartására figyelemmel az eshetőleges ölési szándék mindenképpen megállapítható.

A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen jelölte meg és kellően súlyozta. Enyhébb büntetés kiszabását semmi sem indokolja, a büntetés mindenben megfelel a büntetési céloknak.

Indítványozta az ügy nyilvános ülésen történő elbírálását, bejelentve, hogy azon nem kíván részt venni.

A másodfokú nyilvános ülésen tartott perbeszédében a védő az enyhítést célzó fellebbezését fenntartotta.

Az enyhítő körülmények, a beismerés, a kísérlet, a vádlott hepatitis C megbetegedésének nagyobb súllyal történő értékelését kérte.

További enyhítő körülményként látta értékelhetőnek az eshetőleges szándékot, a pszichológus szakértő véleményében megállapított személyiségzavart, ami megkönnyíthette a bűncselekmény elkövetését, a 2010-től bekövetkezett időmúlást, hogy a tárgyaláson bocsánatot kért.

A vádlott a felszólalásában arra hivatkozott, hogy a sértett többször volt már büntetve rablásért, szurkálásért. Megtámadta ott a lakásban, beszorult a lába, félt, megijedt, ezért vette elő a kést, hogy védje magát. Nem akarta bántani a sértettet, véletlenül szúrta meg. ha észrevette volna a szúrást, ott maradt volna, hogy segítséget nyújtson.

Nem vitatta, hogy időközben a Pesti Központi Kerületi Bíróság elítélte lopás vétsége miatt.

A vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy nem akarta elkövetni a cselekményt, de nagyon megbánta.

A fellebbezések nem alaposak.

A vádlott és a védő által bejelentett fellebbezések folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§.(1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával járt el. a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben is értékelte, mérlegelte.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, mentes a Be.351.§.(2) bekezdésében felsorolt hibáktól, hiányosságoktól, azonban az iratok tartalma alapján kisebb pontosításra szorul az alábbiak szerint:

- Az ítélet 2. oldal 8. bekezdését azzal pontosítja, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 21.B.26.696/2009/2. számú ítéletével a Pesti Központi Kerületi Bíróság 8.B.4234/2004/15. és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 21.B.VIII.3074/2006/8. számú ítéleteivel kiszabott szabadságvesztéseket foglalta összbüntetésbe.

- Az ítélet 2. oldal 9. bekezdését azzal pontosítja, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 23.B.35.913/2009/5. számú ítéletével a Pesti Központi Kerületi Bíróság 19.B.VIII.29.847/2008/8. számú, és a Pesti Központi Kerületi Bíróság 9.B.35.917/2008/27. számú ítéleteivel kiszabott szabadságvesztéseket foglalta összbüntetésbe.

- Az ítélet 2. oldal 10. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 31.B.VIII.26.303/2010/16. számú ítéletével a vádlottat a 2008. július 28. napján elkövetett cselekmény miatt ítélte el.

- Az ítélet 3. oldal 3. bekezdését követően a beszerzett erkölcsi bizonyítvány alapján rögzíti, hogy a vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2011. október 19. napján jogerőre emelkedett 8.B.37.883/2008/119. számú ítéletével a 2006. február 24. napján elkövetett lopás vétsége miatt 50 nap közérdekű munkára ítélte.

- Az ítélet 3. oldal 4. bekezdés első mondatát azzal pontosítja, hogy a cselekmény elkövetésére 19 óra körüli időben került sor (nyom. ir. 145-181. térfigyelő kamera felvételek).

- A 3. oldal 7. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a mentők értesítésére 19 óra 06 perckor került sor (OMSZ esetlap, nyom. ir. 191. oldala).

- A 3. oldal 8. bekezdés 2. mondatát azzal pontosítja, hogy a sértett közvetlen életveszélyes állapotba került (igazságügyi orvosszakértő nyilatkozata 20. tjkv. 7. oldal).

Az így kiegészített, pontosított tényállás már minden szempontból megalapozott, a bizonyítékok okszerű mérlegelésé alapul, így az irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság eleget tett az indokolási kötelezettségének és, számot adott arról, hogy melyik bizonyítékot miért fogadott el, melyeket milyen okból vetett el.

A vádlott tárgyalási beismerő vallomása, a sértett végig következetes, azonos nyilatkozatai, az ezt alátámasztó igazságügyi orvosszakértői vélemény, a tanú1 nyilatkozata és az egyéb okirati bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság részletes elemző tevékenysége eredményeként megalapozott tényállást állapított meg.

Helyes érveléssel vetette el a vádlottnak a lába beszorulására, a fenyegetettség érzésére, a sértett elmozdulására vonatkozó védekezését.

A térfigyelő kamerák felvételei és a mentők esetlapja alapján az elkövetés időpontja pontosan behatárolható volt.

Az igazságügyi orvosszakértő a tárgyaláson pontosította a véleményét azzal, hogy a sértett sérülése közvetlen életveszélyes állapotot eredményezett.

Így a fenti körülményekkel indokolt volt a tényállás kiegészítése.

Az irányadó tényállásból okszerűen következtetett az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére, és törvényes a cselekmény minősítése is.

Az elsőfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvében foglalt alanyi és tárgyi tényezők elemzésével, színvonalas jogi indokolás keretében állapította meg, hogy a vádlott cselekménye eshetőleges szándékkal elkövetett emberölés büntette kísérletének minősül.

A büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket az elsőfokú bíróság jórészt helyesen vette számba és azokat súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte.

További enyhítő körülményként kell értékelni az eshetőleges szándékot, ugyanakkor súlyosító körülmény, hogy a vádlott két büntetőeljárás hatálya alatt követte a bűncselekményt.

Nem súlyosító körülmény az élet elleni cselekmények elszaporodottsága, mert a helyi elszaporodottságra nincs adat, a tavalyi évre vonatkozó statisztika pedig éppen ezeknek a bűncselekményeknek a csökkenő számát mutatta.

Az így kiegészített bűnösségi körülményekre figyelemmel az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés és a mellette alkalmazott közügyektől eltiltás szükséges ahhoz, hogy a vádlottal szemben a büntetési célt, az egyéni és általános megelőzés követelményét elérje, és érvényre juttassa.

Ez a büntetés arányban áll az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával, társadalomra veszélyességével, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel bűnösségének fokával és a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményekkel.

A többszörös visszaesői minőséget megalapozó elítéléseken túlmenően is büntetett, feltételes szabadságvesztés alatt lévő, 2 büntetőeljárás hatálya alatt álló, rövid idővel a szabadulása után újabb súlyos megítélésű bűncselekményt elkövető vádlott esetében lényeges enyhítésre a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget.

Helyesen állapította meg a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát. Törvényesen rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a feltételes szabadság megszüntetéséről, a feltételes szabadságra bocsáthatóság kizárásáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

Tekintettel a fentiekre az ítélőtábla a Fővárosi Törvényszék 5.B.57/2012/20. számú ítéletét a Be.371.§.(1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk.99.§.(1)(2) bekezdései alapján rendelkezett az elsőfokú ítélet meghozatalát követően elrendelt előzetes letartóztatás beszámításáról.

A Be.381.§.(1) bekezdése, és a Be.338.§.(1) bekezdése alapján a vádlottat kötelezte a másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költség megfizetésére.

Budapest, 2013. év február hó 20. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

dr. Magócsi István sk.

előadó bíró

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 5.B.57/2012/20. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.192/2012/14. számú végzése folytán 2013. év február 20. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2013. év február 20. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelélül:

Moncz Tímea

tisztviselő